

PERITISSIMO

MVLTAQVE RERVM EXPERIENTIA

prædito Iohanni Magebuccho inclytæ urbis No-
rinbergæ Medico, Leonhardus Fuch-
sius. S. D.

NON ERAT CVR LITERIS AD-
moneres, ne te ex amicorum meorum albo
expungerem charissime iuxta ac humanissi-
me Iohannes, quum nihil unquam minus in
animum uenerit. Nam extra hoc quod nullã
occasionem, quare id facerem, præbueris,
nunquam non sapientissimum hoc Solonis di-
ctum animo insedit, φίλος μὴ ταχὺ κτῶ

Amici haud
temere reij-
ciendi.

οὐσ δ' ἀρκίῃσιν μὴ ταχὺ ἀπεδκίμαζε. Proinde hoc tibi planè per-
suadeas, nullos esse quos impensius odio habeam quàm eos, qui ob le-
uissimam etiam causam cõiunctissimos olim amicos repudiare solent, cum
hoc uno satis innotescat quàm in reliquis quoq; inconstantes sint, quanq;
facillime ad quemuis auræ paulo immutiores flatũ immutentur. Quid
multa? Ego sanè, ut incertum hoc mihi usurpem.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ εἶ φίλος, ὡς φίλος οἶδα.

Τοὺς ἢ κακοὺς νόλου πάντα ἀποσρέφομαι.
Οὐδένα δωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν. οὐσ δ' ἄρα τιμῶ,
Τούτους δὲ ἀρχῆσιν μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

Quòd autem rarior scribendo sum quàm olim fuerim, locorum di-
stantiæ dabis, quæ ut indies literarum uicissitudine certemus, haud per-
mittit. Vel si mauis, Alpium asperrimis iugis tribuito, in quibus cum om-
nis humanitatis expertes degant homines, quid mirum si nonnihil bar-
bariei illic contraxerim. Scis enim quàm facile conuersantium nobiscum
contagium nos impetat. Ne tamen interim dum apud alpinos ago totum
tempus sine fruge abiret, atq; ego planè ocio torpescerem, rari enim illic
qui Medici opem exoptent, quando quiuis aut crudis rapis, aut lacte unde

Alpium inco-
le inhumani-

EPISTOLA

*recens extractum butyrum est, deniq; cereuisia paululum excelsa si-
 bi medeatur: nonnihil operæ in restituenda re herbaria insumpsi, id quod
 Deo aspirante, olim uidebis. Verum dum totus in cosum negotio, affer-
 tur disceptatio Hieremiæ cuiusdam Brachelij Louaniensis Medici, uiri
 non ineruditi, sed frigidissimis argumentis in pleuritide ex opposito lac-
 tere mittendum esse sanguinem contendentis. Senties uerum esse quod
 scribo, ubi nostra cum illius diligenter contuleris. Mecum uero cur con-
 gredi uoluerit nihil miror, cum Brissoto autem homine literatissimo & in
 rebus Medicis ad miraculum docto, quem iam dudum esse mortuum mi-
 nime ignorare potuit, cur disceptari mirari satis non queo. Deterruisse
 debebat hominem tritum hoc omnium in ore prouerbum, cum laruis non
 esse luctandum. Utinam autem penitus Brissoti apologiam inuospexisset,
 ita enim paginam non esse in sua disceptatione deprehendisset, cui ille
 non satisfecerit, immo quam non radicitus extirparit. Suspicio itaq; est
 in gratiam Louaniensium sophistarum Hieremiam ista effudisse, id quod
 præter friuolas & nullius momenti, quibus passim utitur, rationes, autho-
 rum etiam patrocina in suam sententiam misere detorta satis indicant.
 Accedit quod turpiter admodum in reuulsionis & deriuatiõis uocabulis
 hallucinetur, quorum certe genuinam uim, cum linguæ latinæ probe pe-
 ritus sit, ignorare non facile, nisi dedita opera, potuit. Huic itaq; ut re-
 sponderem plurimis rationibus motus sum. Primum ut Brissoti manibus,
 quibus perpetuo bene uolo, patrocinarer. Deinde ne simplices aliquot &
 mediocriter docti obscuris Hieremiæ argumentis, dictionisq; elegantia se-
 ducti, in pristinum errorem, qui multis exuij causa esse posset, relaberentur.
 Adde ut me à calumnia, quando non semel mendacijs insimulet, defen-
 derem. Et cum bona spes sit de Hieremia, quando in reliquis, quod sciam,
 nihil à nobis dissentiat, ut hoc pacto in meliorem uiam reduceretur. Ad-
 iecta quoq; per me est disceptatio Curtij in Italia magni nominis Medici,
 quam amicus quidam mihi, ut ex prælegente exceperat, obtulit barba-
 ram quidem, at minime ficulnis argumentis utentem. Quem utiq; libel-
 lum, ut gratior legentibus, breuiorq; fieret, paulo latiniozem fecimus, &
 si qua parum ad institutum faciebant, resecurimus. Proinde ut certum
 aliquod*

Brissoti
laus.

Apologiæ
causæ

Matthæi
Curtij di-
sceptatio.

N V N C V P A T O R I A .

aliquod infractæ nostræ amiciciæ pignus haberes, uolui ut hoc quicquid est operis quod in confutandis Hieremiæ argumentis adhibuimus tuo nomini nuncupatum in publicum prodiret. Et certe cum hæc disceptandi ratio, non nisi à Medico recte assequi possit, æquum fuit, ut tibi cui mecum communia sunt studia dedicaretur, ut hac ratione non solum patroni, uerum etiam iudicis partibus fungereris. Neq; enim tuum tuiq; similitum, hoc est, uere eruditorum, & quibus solidæ medicinæ scriptores assidue in manibus habentur, pertimesco iudicium. Eos autem quibus Arabum adhuc nugæ nimium placent, pili non facio, quum homines sint omni iudicio, imò sensu quoq; communi destituti, quibus certe ut ueterem errorem deponant nemo utcunq; etiam doctus aut persuadendi artibus instructus persuadebit. Quare nihil consultius nisi ut hæ pestes hominum in Anticyras deportentur, ne scilicet contagione morbus latius serpat, aut si aliqua in elleboro spes est, ut nonnihil purgato cerebro resipiscant. Tu itaq; munusculum hoc meum exiguum licet, at ab amico sincero profectum, læta fronte excipias,

ita enim ad maiora olim exhibenda me inuitabis. Bene uale. Culma

chij quarto calendas Augusti. Anno M. D.

XXXIII.